Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свято) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 56. Недѣля 10 (22) Марта 1891. **Рôкъ I.**

Львôвъ, дня 9 (21) Марта.

Коли прояснила ся ситуація послѣдными выборами до Рады державнои, коли выявило ся, якій духъ въ галицко-рускôй суспôльности пануе, — льояльный та згôдливый, — коли наконецъ дальшій розвитокъ справъ народныхъ заповѣвъ ся на пожаданый ладъ; оказала ся можливôсть, того розвитку, особенно на поли шкôльництва не тôлько не спинювати, але зъ цѣлою живчивостею ему содѣйствовати. Проломъ, середъ галицкихъ Русинôвъ наставшій послѣдними часами, засвѣдчивъ та одушевивъ надѣю, що постепенне розширюванье обсягу народностного розвитку черезъ школы, не буде надъужите на шкоду такъ рускои, якъ и побратимчои народности польскои.

Такому свому пересвѣдченю и надѣ на щастлившу будучнôсть рускихъ справъ, Правительство дало выразъ въ тôмъ, що рескриптомъ Министерства культу и просвѣты зъ дня 4 марта с. р. ч. 2837, прихилило ся до жадань послѣднои соймовои сессіи, представленыхъ зъ подрôбными внесенями краевою Радою шкôльною.

Сей министеріальный рескриптъ зарядивъ, щобы языковый утраквизмъ, истнуючій вже на высшихъ курсахъ учительскихъ семинарій у Львовѣ, Станиславовѣ и Тернополи, ввести такожь на першôмъ курсѣ тыхъ учебныхъ заведень.

Дальше, заряджуе министерство, щобы на четвертôмъ курсѣ учительскихъ женскихъ семинарій у Львовѣ и Перемышли, аритметика, ґеометрія и природничû науки, були выкладанû по руски зъ употребленьемъ польского поясньованя; ґеографію же, загальну историю и физику, преподавано по польски при объяснительнôй помочи языка руского. На конецъ, для основнѣйшои науки руского языка на всѣхъ курсахъ ц. к. учительскои женскои семинаріи въ Перемышли, предписуе згаданый министеріяльный рескриптъ, щобы въ мѣсто дотеперѣшныхъ двохъ годинъ, три годины тыжднево рускій языкъ бувъ выкладаный.

Хотяй якъ вѣдомо, искателямъ и труженникамъ широкого розрыву межи народностями рускою и польского, безнастанной посварки сынôвъ одной землѣ и одной Державы горожанъ, наведене заряджене не припаде до вподобы; то однакъ рѣчею есть певною, що приклонники идеи, помиреня спорôдненыхъ историею и племенными свойствами обохъ народôвъ, зближеня ихъ зъ собою и доведеня до взаимного пошанованя, — що тû, згадане заряджене Правительства повитають яко дуже пожаданый проявъ.

Не дѣлити ся намъ на два цѣлкомъ ôдрубно ôдъ себе стоячû народы, але треба сполучувати ся намъ, во взаимнôмъ познаваню и шанованю національныхъ властивостей обохъ народôвъ. „Viribus unitis!"

Переглядъ політичный.

Италія не успокоена еще пôдъ понижаючимъ враженьемъ, яке выкликала самоволя и злочиньство еи представителѣвъ въ Массавѣ, зôстала теперь горестно дôткнена сумными подѣями въ Новôмъ Орлеанѣ (Америка). Въ мѣстѣ тôмъ замордовано недавно директора поліціи Генерсого. Пôдозрѣнье пало на Италійцѣвъ, тымъ бôльше, що Генерса докладавъ всегда старанья, щобы горячихъ сынôвъ полудня ôдъучити самовôльного звычаю пôмсты, котрый то звычай, потягавъ за собою много убійствъ. Увязнено 12 Италійцѣвъ пôдозрѣтыхъ о убійство Генерса, судъ присяжныхъ увôльнивъ однакъ шѣстехъ, бо не мôгъ дослѣдити ихъ вины, шестехъ другихъ полишено еще до часу въ вязници. Засудъ сей не припавъ до вподобы Ново-Орлеанцямъ, пріятелѣ Генерса скликали згромадженье, на котрôмъ пôдбурено народъ до тои степени, що кôлькатысячна толпа кинула ся на вязницю, заосмотривши ся перше въ оружіе. Не минуло много часу, а всѣ увязненû Италійцѣ пали жертвою звѣрскои пôмсты толпы, котра опôсля потягнула дальше, шукаючи по городѣ Италійцѣвъ и грозячи смертію судіямъ присяжнымъ. Теперь справа стоитъ, можна сказати на осрѣю меча. Италійцѣ грозять кервавою ôдплатою, Ново-Орлеанцѣ домагають ся прогнаня всѣхъ Италійцѣвъ. Уваги гôднымъ есть то, що правительство Ново-Орлеаньске дивить ся на рѣчь цѣлу обоятно, чимъ додае еще потуги линчистамъ с. е. самовôльнымъ выповнителямъ засуду, людомъ выданого. Праса такъ мѣсцева, якъ Ново-Йорска станула по сторонѣ линчистôвъ.

Яке займе становище правительство италійске трудно предвидѣти. Зажадае она правдоподôбно ôдъ Сполученыхъ Станôвъ сатисфакціи, но рѣчь певна, а президентура звалить всю вину на Станъ Люизіана, котрого правительство анѣ не гадае выдати передовцѣвъ линчистôвъ. Одинокою рѣчею булобы для Италійцѣвъ, если бы теперь сидѣли тихо, бо угрозы ихъ готовû довести до сумного кôнця

Аристократка.

Не булажь она изъ такого свѣту
Где краса безъ долѣ,
И тôльки лишь мала и щастя и цвѣту
Що рожа у полѣ.
Malherbe.

Сидѣли мы бѣля коминка. Смеркалось. Дрôбный дощикъ, вторуючи посвистамъ осѣннои вьюги, безперестанно звонивъ въ шибы ôконъ. Важко чогось було на серцю и майже кождый мовчки думку свою думавъ не обзываючись. Тихій смутокъ и сумна туга, тû степовû сироты, завитали до насъ въ гостѣ на вечерницю. Завитали они, щобы, неначе огрѣвшись и отулившись мѣжь людьми, завести опôсля сердечну думку або на спасибôгъ за гостину, оставити намъ одну зъ тыхъ казокъ украиньскихъ, котрû беруть ся не знаешь зъ ôдки. Огонь — то прыскавъ, то сыкавъ, заглядаючи намъ въ очи, ажь змученый, та знуженый ставъ дрѣмати буцѣмъ, кидаючи на противлеглу стѣну фантастичнû пôвсвѣтла, пôвтѣни мовь ôдблески сонныхъ мрѣй, або туманнû образы далекого спомненя.

Середъ тои задумы однû лишь хлопцѣ та дѣвчата, щебечуть весело — бо нищо не давить ихъ молодои душѣ, не боять ся они того, що имъ завтрѣшный день зъ собою принесе... Зôбравшись въ окремый кружокъ, зъ початку стали шептати тихо межи собою, потôмъ почали балакати нишкомъ, а въ кôнци взялись хихи-смѣхи, голоснѣйшимъ ставъ розговоръ и можна вже було дочутись, що тамъ ишло дѣло про якусь нову забаву. Панны радили раду, якъ прибратись, а жартуючи, дражнили ся межи собою.

— Тожь будемъ танцювати! — щебетала якась молоденька панночка. — Подумайте тôлько, яке тамъ богацтво мусить бути, коли одныхъ кружевъ давъ баронъ въ подарку своѣй суженôй на якихъ 50.000 А скôлько брилянтôвъ! Щаслива тая Катруся.

— Яке тамъ щастье! Баронова якъ лаия, а самъ баронъ незавидный.

— Я не бажала бы таки такого щастя.

— Добре тобѣ чванитись, але не всякому чортъ дѣти колышне, а тамъ кажуть, довгôвъ бôльше якъ волосôвъ на головѣ. Якъ хочете! Мусить бѣдняшка посвятитись для рôднѣ. Noblesse oblige!

— По крайнôй мѣрѣ буде мати тую потѣху, що якъ заплаче, то батистовою хусточкою слезы обôтре.

— Годѣ тамъ про слезы та про смутки говорити, отъ подумаймо лучше, якъ бы ту обгорнулись такъ, щобы встыду не було межи тыми миліонерами. Ну, Ганю, ты перша скажи, якъ приберешь ся!

— Хоть и не скаже, то я угадаю — обôзвалось якесь молоде чортенятко, дуже цѣкаве — сукня якъ сукня, а що цвѣты то ей Богу знаю, якû позатыкае. Буцѣмъ то вы не чули, якъ докторъ М. казавъ, що дуже незабудь любить.

Тутъ скрипнули дверѣ и вôйшовъ у кôмнату мужчина молодый еще, але дуже сумливый, та поважный. Видно, що зачувъ ôнъ остатнû слова бесѣдницѣ, бо склонившись всѣмъ на округъ спытавъ:

— Котра же то зъ панъ щось про незабудь розказуе?

Панны мовчки захихотали и незабавомъ наймѣлѣйша зъ ихъ, тая сама, що брала ся ôдгадати тайну сердешну и туалетову своѣй подружки, ôдповѣла!

— То мы такъ балакаемо про сватанье Катрусѣ, та намовляемо Ганю, щобы прибралась въ незабудь.

— Але вы того не зробите, панно Ганю — пôдхопивъ докторъ.

— Чомужь не зробить? Для чого? — обôзвались голосы зô свѣхъ сторôнъ.

— На щожь вамъ конечно знати: чому и для чого? Бачьте, незабудь то симболь вспôмненя, а вы мои прекраснû панны вспôмнень не маете ще нѣякихъ: оставтежь тû цвѣты

и въ Новôмъ Орлеанѣ повторила бы ся друга сицилійска вечѣрня, лишень що теперь Италіанцѣ пали бы жертвою. Чи засудъ линчу бувъ разячою несправедливостію? Єсли зважимо, що звычай сей не устае въ Америцѣ, и по части єсть вже частымъ уживаньемъ санкціонованый; єсли зважимо, що Италійцѣ своєю маффією (тайный засудъ на смерть), надоѣли вже дуже Американцямъ, то не подивуемо, що мѣрка перебрала ся, и прійшло до того, до чого остаточно прійти мусѣло. Не дивнымъ такожъ, що правительство дивить ся на рѣчь обоятно, знае оно, що ужитє средствъ острѣйшихъ, мѣсто утихомирити, розъярило бы еще бôльше бы, а линчъ, якъ звернувъ ся противъ суду присяжныхъ, такъ звернувъ ся противъ правительства. Правдоподобно правительство италійске не буде въ бажаняхъ своихъ дуже галити. зажадае сатисфакціи, и — на жаданю скôнчить ся.

Вчера подали мы вѣсть о уступленю кн. Долгорукова зъ губернаторства въ Москвѣ, а заразомъ навели причину, подавану россійскими часописями, для котрои царь усунувъ кн. Долгорукова.

Нынѣ однакъ прійде намъ застановити ся надъ тымъ, чи нехотячи не завдали мы кривды уступившому губернаторови. Поважнѣйшй часописи стали на справу тоту задивляти ся инакше, и де инше добачують причину усуненя кн. Долгорукова. Достовѣрный корреспондентъ *Polit. Corresp.* пише, що виною князя було не що иншого, а то що въ Москвѣ лагоджувъ б. губернаторъ все, неразъ за далеко посуваючй ся розпоряджения центрального правительства, що пôдъ дбалымъ его правленьемъ не знала Москва, що то самоволя и здирство чиновникôвъ. Пôсля иншихъ иформацій цѣле боярство россійске знаходило въ Москвѣ осередокъ, и тамъ вразъ зъ Долгорукимъ гадало тяжкôмъ положеню народа. Не диво, що писали деякй россійскй органа, що кн. заслуживъ на Сибиръ, такъ якъ не дивно и то, що въ Россіи и все то, що хотѣлобы добра власнôй державѣ. Пôдозрѣлымъ выдае ся и то, що пишуть о перекупствѣ и ôдданю ся князя жидамъ, князь числить ся до одного зъ найбогатшихъ вельможъ россійскихъ, и чейже не потребувавъ-бы жидôвскихъ кубанôвъ.

Мѣсце его займе кн. Сергій, и Россія буде спокойна; въ Москвѣ зачне ся политика та сама, що и въ другихъ мѣстахъ, буде тамъ всего доволѣ, и тôлько губернаторôвъ, кôлько чиновникôвъ и тôлько лапôвникôвъ, кôлько чиновникôвъ, не не буде лишень справедливости и правды.

Въ Болгаріи, якъ доносять до *Times*-а, ôдкрыто новый заговоръ, котрого душею мавъ бути майоръ Бендеревъ. Послѣдными часами крутивъ ся ôнъ по Букарештѣ, Рени, Кіевѣ, Одессѣ, всюда за помочею великихъ фондôвъ организуючи повстанье въ Болгаріи. А зъ ôдки взяли ся сесй фонды? Догадати ся не тяжко.

На часѣ!

Вже по замкненю вчерайшого числа получили мы зъ Вѣдня слѣдуючу тельграму: Презесъ, габинету гр. Таафе выславъ до всѣхъ властей політичныхъ и краевыхъ окружникъ, звертаючи увагу на высокій процентъ смертельности въ декотрыхъ мѣстахъ, межи иншими въ Краковѣ ($35^2/_{10}$ на 1000), у Львовѣ (34 на 1000); въ Коломыѣ (31 на 1000) наколи у Вѣдни процентъ єсть значно меншій (лишень $24^7/_{10}$ на 1000). Высокй тй числа смертельности кажуть вносити, що въ мѣстахъ тыхъ истнують подрôбнй причины, вплываючй на загальный станъ здоровля. Гр. Таафе вôзвавъ проте власти до дослѣдженя причинъ злого, котрыми певно суть зла вода, бракъ каналізації, зла организація санитарна громады и т. д. Опôсля приказавъ п. Министръ приступити до ôдповѣдныхъ заряджень, щобы направити сумный сей станъ рѣчи.

Розпоряджеенье се ажь надто на часѣ. Смертельность въ Галичинѣ въ порôвнаню до другихъ краѣвъ єсть ражачо велика, хотяй зъ другои стороны вже само положенье краю нашого и иншй обставины повиннй промовляти за меншою смертельностію у насъ, якъ въ другихъ, багнистыхъ и мрачныхъ частяхъ Державы. Тымчасомъ такъ не єсть. Де шукати причины злого? У насъ истнують прецѣнь приписы обовязуючй пôдъ грозою кары до перестерѣганя всего, що мае на цѣли усунути всякй причины смертельности.

Та вина цѣла въ тôмъ, що приписы тй истнують на паперѣ, а годѣ перевести ихъ въ дѣло. Не винуемо тутъ властей автономичныхъ, бо есьмо пересвѣдченй о ихъ найлѣпшôй воли, а гадаемо, що выпадалобы лишень заосмотрити ôдповѣднй розпорядженя, и енергичнѣйше старати ся о ихъ переведенье. Особливо выпадалобы научити харности и хлюйности нашихъ жидôвъ, котрй пôдъ тымъ взглядомъ не рôжнять ся цѣлковито ôдъ бадькôвъ своихъ на пустынѣ. Досыть перейти улицями замешкалими жидами такъ въ Краковѣ, якъ у Львовѣ, досыть глянути окомъ на Броды, Тернополь и Коломыю, досыть переѣхати черезъ котре зъ поменшихъ мѣсточокъ нашихъ, щобы спôзнати, въ якъ примитивнôмъ знаходить ся тамъ еще станѣ, загально приняте нынѣ пересвѣдченье о потребѣ чистоты, яко першои пôдставы здоровля. Тутъ усунути непорядки а смертельность уступить. Зъ селяньствомъ не буде клопоту якъ и до теперь не много. Справозданя рôчнй показують намъ всегда о много бôльшу смертность межи жидами, якъ межи другими народностями; стверджае то правду слôвъ нашихъ. Божь певно въ однôй хатѣ селяньскôй або мѣщаньскôй не живе по 30 и бôльше осôбъ, якъ жіе по хатахъ жидôвскихъ, певно мають тамъ бôльше понятье о провѣтрюваню хаты и потребѣ чистого воздуху, якъ межи жидами, певно старають ся усувати все то, що занечищае воздухъ, о чôмъ забувають жиды.

Тому ще разъ научѣмъ ихъ харности и порядку, най мѣсточка нашй выглядають такъ якъ мѣсточка въ Австріи однôй и другôй и въ иншихъ краяхъ, а певно зменшить ся смертельность межи ними. Трудна то для властей задача, тому и не винуемо ихъ, що до теперь здѣлано въ тôй справѣ такъ мало, але задачу тоту тра перевести доконче. *Л.*

Дописи.

Зъ Села.

Мы туть на селѣ въ цѣлости подѣляемо той безвѣдный и глубокій жаль, якій выразила Почтенна Редакція въ одномъ зъ недавныхъ чиселъ своеи *Народнои Часописи* по причинѣ засуду трехъ бувшихъ ученикôвъ высшои станиславôвскои гимназіи за противрелигійнй злочиньства.

Одно лишь запримѣтити мушу, що не тôлько межи рускою молодежею тое ся трафляе. Богу дякувати, що ще той ракъ розъѣдаючій не успѣвъ вгрызтись въ наше церковно-народне житье и заразити серця нашои молодежи въ такôй мѣрѣ, якъ се дѣе ся у молодежи другои народности, о чôмъ свѣдчать тй частй ревизіи та процесы сопіялистичнй у Львовѣ и Краковѣ межи молодежею польскою.

Но еще въ далеко бôльшихъ, ба навѣть застрашаючихъ розмѣрахъ, ширить ся тая моральна гниль межи молодежею нѣмецкою, особенно по бôльшихъ мѣстахъ, якъ се констатуе досадными словами одна нѣмецка радикальна часопись, въ пôвнôчныхъ Чехахъ (*Rumburger Zeitung*), де дословно таке читаѣмъ:

„Здичѣлость молодежи особенно по великихъ мѣстахъ, прибрала дуже поважнй розмѣры, зъ чого, якъ побоюемо ся, може найтись въ опасности вся будучность народа. Єсли бо дѣтваки, що еще навѣть не выйшли зъ лавокъ шкôльныхъ, ôддають ся гидкимъ порокамъ нечистоты въ найпоганѣйшій спосôбъ; єсли злочиньства и беззаконія противъ обычайности не

тымъ, що тужать и.... памятають — докôньчивъ зъ тиха.

— А зъ ôдки-жь вы знаете, що мы ніякихъ вспôмненій не маемо?

— Знаю, бо дивлячись на вашй смѣючй ся оченята и слухаючи вашого веселого щебету, не можна ничого другого думати, якъ лишь то, що ніяка туга не давить ваше серце, ніяка задума не морочить вашихъ веселыхъ гадокъ. Вспôмненя и згадки суть для васъ еще чужими....

— Розтолкуйтежь намъ то яснѣйше....

— Вспôмненье, то щось таке, що було, та перейшло, що жило въ серцю, та вмерло, а вмираючи забрало часть серця въ могилу. Незабудь, то могильный цвѣтъ. Негодить ся его волочити по баляхъ, а я.... я маю ще другй поводы просити панну Ганю, щобы мои цвѣточки не заставляла танцювати....

— Зъ ôдки же вамъ такй думки взялись?

— Розкажѣть, розкажѣть, вы такъ гарно розказуєте....

— Спасибôгъ за лестивй слова, але мене тымъ не заманите. Я веселыхъ казокъ не вмѣю....

— Мы не хочемо казки. Розказуйте правду.

— Хоть смутну?

— Хоть наисмутнѣйшу.

— А оставитежь мою незабудь спокôйно?

— Оставимо, Оставимо....

— А не нарѣкайтежь на мôй розказъ, що не забавный.

— Никто нарѣкати не буде. Отъ не балакайте, а начинайте.

Тутъ зашелестѣли сукнѣ, зарумотали суканѣ на всѣ стороны крѣсла. Незабавомъ утихомирило ся все, а докторъ начавъ свою бесѣду въ тыхъ словахъ:

Давно вже тому, я ще бувъ въ Кіевскôмъ университетѣ — на третôмъ курсѣ медичного факультету, мы працювали у клиникахъ. Кождый зъ насъ мавъ одного, або двохъ слабыхъ, за котрыми повиненъ бувъ слѣдити и списовати подрôбно процесъ слабости. Менѣ же професоръ поручивъ сухотницю. Прегарнажь се була и молоденька сельска дитина. Хороба сильно розвинута не оставляла нѣякои надѣѣ. Жаль менѣ було бѣдняшки, дивлячись, якъ въ очахъ догасала. Перенѣсъ я ю зô вспôльнои салѣ въ ôддѣльну комнату и доглядавъ скôлько змôгъ. Не велика се була помôчь, а всежь було ѣй лекше доживати вѣку, не чуючи стогну шпитальныхъ сусѣдокъ, не дивлячи ся на умираючихъ и на мерцѣвъ. Осьтакъ и привыкъ я до неѣ и она помалу освоилась и стала смѣлѣйша зô мною. Колись на выходнôмъ тягне она мене за рукавь и, дивлячись пильно въ очи, несмѣло пошептуе:

— Вы не будете гнѣватись на мене, якъ я у васъ чогось попрошу?

— Нѣ, не буду, кажи що хочешь!

— Принесѣть менѣ незабудь — промовляе она, складаючи рученята якъ до молитвы.

Тогды якъ разъ цвѣла незабудь. Перекупки повными кошиками таскали еѣ по улицяхъ Кіева. Купивъ я цвѣтôвъ скôлько мôгъ здержати, понѣсъ въ шпиталь и засыпавъ ними лôжко моеи паціентки. Дѣвчатко зрадѣло и защебетало якъ пташечка, погружаючи рученята у цвѣтнй филѣ. Вязала она ихъ та розвязовала, збирала та розсыповала, а приглядуючись кождôй цвѣточцѣ, щось еѣ нашептовала.

— Дуже любишь незабудь?

— Дуже, дуже и тужу за моими русалками.

— Щожь ты ихъ русалками прозываешь?

— Буцѣмъ то вы не знаете, що се зачарованй русалки, але я ихъ не боюсь. Придивѣть но ся тôлько, якъ они любо та мило поглядають на мене своими сиными зѣрницями.

Не було що сперечатись за тую нову бо таницку теорію, я и замовчавъ, играючи зъ нею якъ зъ дитиною. Зъ того часу подружились мы зъ собою. Я вже и не явивъ ся зъ порожными руками у моеи небоги, и такъ пережили мы собѣ въ трохъ: она, цвѣтки и я — не тямлю якъ довго.

(Конець буде.)

сходять зъ порядку дневного всѣхъ трибуналôвъ судѣѣвъ присяжныхъ, то приходить ся намъ серіозно поставити пытанье: *Куда мы отъсе йдемо, та що насъ чекає въ будучности?* На се примушенѝ мы самѝ собѣ ôдповѣсти, що если нашу сегочасну суспôльнôсть проникає хороба розкладу и гнилѣ моральнои, проявляючои ся въ дѣйстно застрашаючій способъ у нашои молодежи, то якажь стрепенюча журба о будучнôсть ôдкрываєсь передъ нашими очима, коли погадаємо, що она належати буде до тои доростаючои молодежи, поступаючои по такъ ховзкôй дорозѣ!"

Справдѣ не ôдрадный се гороскопъ pro futuro, выписаный самыми сѣвачами тои гнилѣ радикальнои. Тоє повинно послужити яко грôзне memento для нашихъ домородныхъ „радикалôвъ", котрѝ довжнѝ собѣ добре затямити сесѝ ляпидарнѝ слова своихъ одномышленникôвъ-побратимôвъ зъ надъ Лабы.

Не менше лячнѝ розмѣры прибрала тая гниль моральна межи Французами, де она зъ бôльшихъ мѣстъ, тыхъ огнищъ либеральнои псевдо-культуры, здужала вже продертись на села, мѣжь не зôпсованый до недавна еще простый народъ.

Примѣрôвъ того лиха такъ тамъ чимало, що сама приличнôсть спонукує ôдвернути ся и не згадувати про тѝ лукавствія, про котрѝ тамъ навѣть часописи розписують ся широко.

Чи то вже духъ часу такій, — чи що? О! поганый то духъ: котрому, если поки ще часъ зъопину суспôльнôсть, школы, правительства та самѝ навѣть радикалы не поставлять, то може порядокъ суспôльный будучого столѣтія не дôждати ся.

Автономъ.

Кроника.

— **Пята ц. к. гимназія у Львовѣ.** Є. В. Цѣсарь зôзволивъ Найвысшимъ постановленьемъ зъ дня 3 марта с. р. на заложенье зъ початкомъ року шкôльного 1892/93 пятои нившои ц. к. гимназіи у Львовѣ. Въ гимназіи тôй має бути установлена одна стала посада директора, одна посада катехита и пять посадъ професорôвъ.

— **Подорожь Найяснѣйшои Панѣ.** Якъ кождого року весною такъ и сего Цѣсарева Елисавета для здоровля, выбрала ся на грецкій островъ Корфу, де на березѣ моря має свою пречудесну палатку зъ обширнымъ паркомъ и гайкомъ. Въ минувшій пятокъ вырушила Найяснѣйша Панѣ зъ Будапешту въ товариствѣ Арх. кн. Маріи Вальеріи и Арх. кн. Франца Сальватора, котрый обѣ достойнѝ дамы до замку Мирамаръ ôдпровадивъ. Цѣсарь ôдпровадивъ ихъ до желѣзницѣ, де зъ Цѣсаревою сердечно попращавъ ся, и коли поѣздъ рушивъ, Єго Величество зъ гр. Пааромъ ôдойшовъ до дворскôй почекальнѣ, ôдки небавомъ ôдъѣхавъ у Вѣдень. Забавивши въ Мирамаръ кôлка годинъ, Цѣсарева пароходомъ „Мирамаръ", ôдплыла въ дальшу дорогу въ супроводѣ Арх. кн. Фр. Сальватора и своеи достойнои дочери Маріи Вальеріи.

— **Дръ Риґеръ,** б. посолъ ческій бувъ разомъ зъ жѣнкою на соборной Службѣ божôй, ôдправленôй св. Отцемъ, зъ котрого рукъ принявъ св. Причастіє Опôсля бувъ на авдієнціи у св. Отця, котрый мавъ сказати, що заслуги Риґера, положенѝ около народу ческого суть єму звѣстнѝ.

— **Тельефонична комуникація** зôстала отворена межи Парижемъ а Льондиномъ. Першѝ пробы выпали дуже успѣшно.

— **Зъѣздъ землеписцѣвъ.** Въ великій тыждень лат. ôдбуде ся у Вѣдни девятый зъѣздъ нѣмецкихъ землеписцѣвъ пôдъ предсѣдательствомъ Є. Е. Министра просвѣты Гавча. Засѣданя будуть ôдбуванѝ въ гмаху университецкôмъ а 1 цвѣтня въ честь прибувшихъ ученыхъ буде даный вечѣръ въ Вѣденской ратуши. На сей зъѣздъ призвано декотрыхъ ученыхъ австрійскихъ.

— **Нечуванного зъявища** свѣдкомъ було мѣсто мармонôвъ Итагъ надъ Солонымъ озеромъ. Въ половинѣ лютого спало тамъ тôлько снѣгу, а зъ нимъ тôлько соли що коли на другій день снѣгъ загибъ ôдъ сонця, на землѣ позôстала досыть груба верства соли. Зъявище се толкує ся тымъ, що уносяча ся зъ озера Солоного пара, сильно насычена солею, при змѣнѣ температуры згустѣла въ зимнѣ и упала на землю.

— **Катастеръ учителѣвъ сталыхъ.** Дуже хосенну новость вводить Рада шкôльна краєва въ справѣ евиденціи сталыхъ учителѣвъ. Въ наслѣдокъ порученя Рады шкôльнои краєвои мають всѣ Рады шкôльнѝ окружнѝ заложити катастеръ учителѣвъ сталыхъ пôсля формуляра, обôймаючого имя и прозвище учителя, студіи ôдбутѝ, квалификацію фахову, дату розпочатя службы учительскои, дату номинаціи сталои и т. д. Кождый округъ має зладити подôбный катастеръ въ двохъ примѣрникахъ; одинъ лишає ся въ актахъ Рады шкôльнои окружнои, другій буде предложеный Радѣ шкôльнôй кр. Такъ въ Радѣ шкôльн. краєвôй якъ и въ окружнôй буде катастеръ доповненый новыми номинаціями, убуткомъ и т. п. Даты зôбранѝ могуть послужити Радѣ шк. кр, на случай потребы до контролѣ датъ службовыхъ учителѣвъ, а навѣть могуть ся придати при обсадахъ, переносинахъ, выборѣ управителѣвъ и т. п.

— **Вѣкъ звѣрятъ.** У комахъ періодъ часу житя, ôдъ хвилѣ коли животина выколе ся зъ яєчка ажь до хвилѣ коли остаточно переобразитъ ся, єсть безъ порôвнаня довшій анѣжь періодъ ôдъ тои хвилѣ переобразованя взятый до кôнця житя. Комахи, коли дôйдуть до повного розвою, а се треває часомъ роками, живуть лишь кôлька днѣвъ а навѣть лишь кôлька годинъ. — Бôльша часть звѣрятъ безхребетныхъ, коли устає рости, живе вже недовго, а такъ само має ся и зъ звѣрятами хребетными низшого ряду. Много родôвъ звѣрятъ росте безперерывно, и ажь въ найпôзнѣйшôмъ вѣцѣ находить на нихъ застой въ ростѣ. И справдѣ старôсть у звѣрятъ безхребетныхъ и у рыбъ дуже коротка: перестаєшь рости, перестаєшь жити. — Всѣ хребетнѝ звѣрята высшого ряду суть противно уорґанизованѝ, ростуть коротко а живуть довго: при тôмъ періодъ знемочѣлои старости продовжаєсь неразъ дуже довго у тыхъ звѣрятъ. И такъ слонь перестає рости въ 40 лѣтъ житя, верблюдъ въ 8 роцѣ, кôнь въ 5, вôлъ и левъ въ 4, песъ въ 2, котъ въ $1^1/_2$, крôликъ по роцѣ, а свинка морска въ 7 мѣсяцяхъ. А жиють такъ: павукъ 1 рôкъ, пчола 4, свинка морска 6—7, вывѣрка 7, заяць 7—8, крôликъ 8—10, угоръ, дробъ, коза, ôвця 10, косъ 10—12, бажантъ 15, лисъ 16, антильона 16—18, вôлъ, левъ 15—20, малпа 16—20, котъ 18, ракъ 20, корова, свиня, голубъ, вовкъ, канарокъ, олень, медвѣдь 20, оселъ 20—25, песъ 23—28, тигръ 25, кôнь 25—30, бôбръ, гусь 50, верблюдъ 50—60, орелъ, ворона, крокодиль, папугай, пава, черепаха, лебѣдь 100, карпъ 100—150, слонь 150—200. Періодъ часу росту єсть означеный точно а ôдношенье єго до довготи житя єсть якъ 1 : 5.

— **Самоубійство** на гробѣ жѣнки. Въ Петербурзѣ на православнôмъ кладбищи выстрѣломъ зъ револьверу ôдобравъ собѣ житье на гробѣ жѣнки мѣщанинъ Стефанъ Голуповъ числячій 45 лѣтъ. Въ знайденôй при самоубійци карточцѣ просивъ лишень о то, щобы нѣкого не посуджувати о причину єго смерти.

— **Мититель своеи сестры.** Передъ судомъ въ Шарентье у Франціи стававъ минувшого тыждня купець Едгаръ Лярошь, о убійство адвоката Артегньета обвиненый. Виновникъ признавъ ся щиро до того, що Лярошу три кулѣ пустивъ въ лобъ и розказавъ подрôбно причину для котрои се здѣлавъ, именно за уведенье своеи сестры. Судъ обвиненого увôльнивъ ôдъ злочиньства, беручи на увагу обставины спонукавшѝ єго до єго сповненя.

Вѣсти епархіяльнѝ.

Еп. Перемыска.

Кан. институованый о. Петро Цапляньскій на Ростоку велику, дек. мушиньского

Завѣдательство въ Розстайнôмъ, дек. дукляньского, одержавъ о. Ант. Хилякъ.

Именованый провизоричнымъ катихитомъ для школъ народныхъ въ Сокали тамошный сотрудникъ о. Петро Погорецкій.

Намѣстництво продовжило дотацію 300 зр. для сотрудника въ Сяноцѣ на дальшій одинъ рôкъ.

Послѣднѝ вѣсти.

Пôсля *Budapest. Corr.* Найдостойнѣйша наша Цѣсарева забавить въ Корфу кôлька тыжнѣвъ.

Найдостост. Архикнязь Францъ Сальваторъ и Найдостойнѣйша Архикняжна Марія Вальерія повернуть до Вѣдня въ першихъ дняхъ цвѣтня.

Frendenblatt доносить, що межи Правительствомъ Австріи и Угорщины ведуть ся переговоры въ справѣ нового сполученя желѣзницями Галичины зъ Уграми. Переговоры суть на найлѣпшôй дорозѣ и правдоподôбно скôнчать ся вже скоро.

Въ Букарештѣ на мѣсце Ляговарого зôставъ именованый дотеперѣшный директоръ департаменту конзулярного, Папініу, генеральнымъ секретаремъ въ министерствѣ справъ заграничныхъ.

Похороны кн. Наполеона ôдбули ся дня 19 с. м. На челѣ кондукту жалôбного поступавъ кн. Викторъ въ товариствѣ репрезентанта королевского, кн. Аббрузіи. За ними йшло цѣле тѣло диплъоматичне, зъ выимкою амбасадора французкого, министры, начальники властей, генералиція. Король зъ ôдкрытою головою, товаришивъ похоронамъ ажь до *Hotel de Russie* опôсля вразъ зъ княгинею Кльотильдою вернувъ до Квириналу.

Пôзнѣйше король, королева и князѣ дому королевского ôдвели княгиню вдову Кльотильду на дворецъ желѣзницѣ, где зôбрали ся министры и началники власти. О годинѣ три чверти на 6 вечеромъ, вернувъ потягъ зъ тѣломъ кн. Напольеона. Тѣлу товаришили крôмъ княгинѣ Кльотильды и княжнои Летиціи, князѣ Викторъ, Карль, Ролляндъ. Вчера рано ставувъ потягъ въ Туринѣ.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Парижь 21 марта. Въ наслѣдокъ розмовы зъ министромъ правосудія цофнувъ Deroulede свою интерпеляцію въ справѣ лиґи патріотичнои.

Комисія рады паризкои мѣсцевои радила надъ розличными внесенями въ справѣ намѣренои въ дняхъ 1 мая манифестаціи робôтничои и рѣшила запропонувати радѣ мѣйскои, щобы та прилучила ся до манифестаціи а день 1 мая оголосила для робôтникôвъ и урядникôвъ мѣйскихъ за день ферій. Думають, що рада мѣйска пропозицію сесю прійме

Каиръ, 21 марта. Пôсля донесеня бюра Reuter-а оголошеный зôставъ декретъ хедива, въ котрôмъ ôнъ зъобовязує себе и своихъ наслѣдникôвъ, що правительство египске выплатить Ротшильдови въ Льондинѣ въ протягу лѣтъ 60 въ 6 ратахъ, що року, почавши ôдъ 10 цвѣтня с. р., незредуковану суму 280.000 фунтôвъ штерл.

Надôслане

Черезъ посредництво Редакціи „Народнои Часописи" можна получити слѣдуючѝ книжки за переказомъ почтовымъ:

Библіотека Проповѣдей Томъ I. свящ. Л. Бобровича. Цѣна 1 зл. 50 кр.

Тогожь автора:

Поученье о набоженьствѣ до Сладчай. Серця Іисусового. Цѣна 15 кр.

Тогожь автора:

Святѝ Мученики. Исторична споминка зъ 3 першихъ вѣкôвъ христіяньства. Цѣна 20 кр.

Тѝ книжки могуть Всч. Священники получити за ôдправленье Службъ Божихъ.

Торгъ збôжемъ.

21 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроти кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.: **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный диси тильованый. До набитя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Кубинъ, Брихъ и Корженьовскій

у Львовѣ,

Фабрика пьецôвъ кафлевыхъ

ôдзначена на выставахъ краевыхъ.

Контора замовлень и выстава улиця **Лукасиньского**, ч. **6.** (площадь Castrum.

Поручають власнѣ выробы огнетревалѣ, шамотовѣ

пьецы, коминки и кухнѣ кафлевѣ

въ гладкихъ або вз́ôрцевыхъ кафлѣвъ, въ барвѣ бѣлои, майоликовои, шамовои, перловôи, брунатнои або зеленои.

Пєцы кафлевѣ до переношеня,

складанѣ въ двохъ частей, котрѣ можна каждои хвилѣ самому перенести и довôльнôмъ въ мѣсци уставити.

Ефектовнѣ украшеня огородовѣ до украшеня кльомбôвъ и алеи огородовыхъ якъ и намятникôвъ. Приукрашеня или орнаментики терракотовѣ до будôвлѣ пôсля рысункôвъ.

Выробы нашѣ рôвнають ся цѣлкомъ выробамъ заграничнымъ, понеже працюючи черезъ кôльканайцять лѣтъ въ перворядныхъ фабрикахъ заграничныхъ, набулисьмо всестороннои практики въ тôмъ заводѣ.

Робить ся также всякѣ направы.

Ласкавѣ замовленя мѣсцевѣ и зъ провинціи выконує ся найстараннѣйше и тревало, по цѣнахъ найумѣркованьшихъ.

КВИЗДЫ

Корнайбургскій порошокъ до поживы коней, худобы и овець.

Вже майже ôдъ **40 лѣтъ** уживаный въ **найлѣпшимъ успѣхомъ** въ многихъ стайняхъ при **браку охоты до ѣди, лихимъ травленю** для **поправленя и помноженя молока у коровъ**; порошокъ той пôдтримує також **силу опираючу ся** звѣрятъ противъ **злымъ впливамъ.**

Цѣна пуделочка 70 кр. 1/2 пуделка 35 кр.

Правдивый можна лишь зъ наведеною маркою охоронною, получити у всѣхъ аптикахъ и дрогуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

Franz Joh. Kwizda

k. u. k. ësterreich. und k. ruman Hoflieferant, Kreisapotheker
Korneuburg bei Wien

Рôкъ 1843 заложеня

ЗНАМЕНИТА

МАСА ВОСКОВА

власного выробу

загально за найлѣпшу узнана

також

ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА

до лякированя пôдлоги, сохне дуже скоро

заразомъ

головный свôй складъ

фарбъ, покостôвъ, лякерôвъ, неменше также оливу до паленя и до машинъ

поручає

ВОЛЬФЪ ЧОППЪ

у Львовѣ Жôвкôвска ч. 2.

Рôкъ 1843 заложеня.

‼Кто хоче набути‼

истинно добрый и недорогій зегарокъ або зигаръ стѣнный — най удасть ся въ довѣріємъ до новои фирмы годинникарскои

КОНРАДА ШНАЙКАРТА

Львôвъ, ул. Галицка ч. 25 (на розѣ улицѣ Валовои).

Фирма та, абы повыскати собѣ ласкавыхъ покупателѣвъ, продає въ дуже малою корыстію найлѣпшій зигарки славныхъ фабрикъ якъ: Лонґінесъ, Сиґрістъ, Розкопфъ, и инныхъ — такъ золоти и срѣбный — также **зигары** стѣнни. сальонови, бюрови, будики и т. д. Власна робѣтня выконує всяку направу точно и дешево такъ мѣсцеву якъ и зъ провинціи. Нова та фирма поручає ся ласкавôй памяти Всч. Публики.

Купуємо

переношену одѣжь мужеску

по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаемо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

„пôдъ Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

ЗАВÔЗВАНЬЕ!

Въ протягу 24 годинъ

можна въ всякою запорукою выгубити всякій родъ **щурôвъ, мышей домовыхъ и пôльныхъ**, швабôвъ, **каракон̂въ, блощиць** и т. д. якъ и всякій родъ **домовыхъ и пôльныхъ насѣкомыхъ шкôдливыхъ** за помочею найновѣйшихъ вынайденыхъ ц. к. прив. препаратôвъ.

Высылає ся за послѣплатою або за готôвку платну у Вѣдни.

Правдиви можна лишень получити въ

Хем. Ляборатоpіи у Вѣдни

III Bezk. Boerhavegasse Nr. 7

де выробляють ся всякѣ выробы хемичнѣ и на всякѣ рецепты выдають ся лѣкарства.

ФАБРИКА ПАРОВА

ЧЕКОЛЯДЫ и ЦУКРÔВЪ

ГЕНРИКА ТРЕТЕРА

у Львовѣ улица Коперника ч. 3.

поручає досконалу

ЧЕКОЛЯДУ

1/2 кильо по 90 кр.

Какао въ порошку
1/2 кильо 1·50 кр.

ЦУКРЫ дессеровы
1/2 кильо 1·20 кр.

КАРМЕЛЬКИ

1/2 кильо 75 кр.

Замовленя зъ провинціи высылають ся ôдворотною почтою за послѣплатою.

М. В. ТАУБЕРЪ

Заведенье рытовниче и власный выробъ стампиль кавчуковыхъ

тоже и фабрика

марокъ печатковыхъ

ЛЬВÔВЪ, улиця Сикстуска ч. 6.

Замовленя зъ провинціи выконує якъ найскорше.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнои клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Въ склепахъ зôстаючихъ пôдъ моєю фирмою якъ тоже въ головнôмъ моимъ складѣ у Львовѣ, ул. Сикстуска 47

утримую лишень найлѣпшй сорты

НАФТЫ галиційскои невыбухаючои

и спродаю тую въ склепахъ моихъ:

1	литръ нафты подвôйно рафин. **кришталевои** (Kaiser-Oel)	Nr. 00	по 24 кр.
„	„ подв. раф. **сальоновои**	Nr. 0	по 22 кр.
„	„ чистои **бѣлои**	Nr. I	по 20 кр.

купуючимъ въ моѣмъ головнôмъ складѣ хотяй 10 литрôвъ наразъ **опускаю** зъ цѣны повыжшои 2 кр. на литрѣ и ôдставляю замовлену нафту до дому.

При замовленяхъ **цѣлыми бочками** около **180** літрôвъ даю ôдповѣдный рабатъ. Ктобы але не хотѣвъ бôльшои скôлькости переховувати у еебе, отримає **асигнаты,** за котрыми закуплену нафту **частями** въ каждôмъ моимъ склепѣ ôдбрати може.

Выбухаючои нафты, хотяй о много дешевшои, яко товару лихого и дуже небезпечного, цѣлкомъ не тримаю въ моѣмъ складѣ.

Нафта, походяча зъ моєи рафинеріи горить до крихитки въ каждôй лямпѣ поломпѣю ясного и спокôйнымъ, не коптить и не выдає непріємного одору.

На провинцію высылаю нафту за перекавомъ до всѣхъ стацій желѣзнодорожныхъ.

Петро Міончиньскій,
у Львовѣ.

КВИЗДЫ

выключно прив.

Restitutionsfluid

Вже ôдъ **30 лѣтъ** єсть уживана въ **найлѣпшимъ успѣхомъ** по многихъ **стайняхъ надвôрныхъ**, и въ **бôльшихъ стайняхъ** цивильныхъ и войсковыхъ, для **зм̂цнения и наданя силъ по великихъ змученяхъ** при **звихненяхъ, пôдбитяхъ, сухожиляхъ** и т. д

Цѣна однои фляшки 1 зр. 50 кр.

Правдивый можна лишень зъ выжше наведеною маркою охоронною получити у всѣхъ аптикахъ и дроґуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

FRANZ JOHANN KWIZDA

k. u. k. österr. u. k. ruman. Hoflieferant. Kreisapotheker. Korneuburg bei Wien.

ALFRED RASSL,

Schlesien. Troppau, österr.

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

для лѣсоводства и земледѣльства

поручає

всякого рода насѣнье en gross и en detail

заручаючи за єго килкованье.

НАЙБÔЛЬШІЙ СКЛАДЪ

штучно выробленыхъ средствъ до справленя поля

по умѣренныхъ цѣнахъ.

Пробки и цѣнники gratis и franco.

Власного выробу ковдры на ôвчôй вовнѣ и и баволнѣ ôдъ зл 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосянѣ (3 подушолъ) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновѣ до ложокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручає въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч. 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

Котелъ

паровый

урядово выпробованый, о силѣ 1 1/2 коня,

заразъ до спродана.

Близша вѣдомость у Леопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.